

O MILIONÁŘCE

O milionářce? A to chodí pokaždě ještě aspoň o půl hodiny dřív na směnu do závodu n. p. Tiba 03 v České Skalici? Ovšem. Vždyť je to její závod a čeká tam na ni jejích 36 stavů... a jak by se stala milionářkou, kdyby si v klidu a z avčasn neprohlédla a nevyrovnala osnovy, nevyčistila lame-
lové zarážky, takže jak začne směna, už si je jí stavy pro-
zpěvují tu známou tkalcovskou „Na cukr – na kafe – na cukr –
na kafe –“

Tuhle písničku zná Božena Nyklíčková už dlouho. Ale neby-
valo vždycky na cukr a na kafe, když tu vládl šlechtic Bartoš
z Dobenína. Vždyť její muž byl bez práce, hned jak se vzali.
„Proč ne,“ řikali mu, když zaklepal na vrata u Bartošů –
„řemeslníky potřebujeme. Ale s platem nečekejte žádné zá-
vazky...“ A nabídl mu plat nekvalifikovaného nádeníka.

Sestatřicet stavů rachotí: to už dávno není pravda.

Když se v třiapadesátém začalo mluvit o metodě sovětského
tkalcovského mistra Alexandra Čutkicha, patřila tkadlena
Nyklíčková mezi první, kdo se o ní v závodech zajímali. „Nic
na tom nevidím těžkého,“ řekla zanedlouho a sepsala záva-
zek: ... Rovnoměrně plnit úkoly ... Překračovat celosektorové
normy kvality ...

„No a tak to u nás v České Skalici začalo,“ vypráví nor-
movač Luděk Dostál. „S kvalitou jsme tehdy byli ještě na štiřu.
Tkalci nám odváděli jen 78 procent kusů první volby. Čekali
jsme proto, co bude dál. Týden neřikal nikdo nic. Pak nám ale
do kanceláře začali tkalci nosit další závazky. Během měsíce
už metodou Alexandra Čutkicha pracovala polovina tkalců.
Za toho tři čtvrtě roku pak kvalita stoupla na 98 procent.
Před třemi léty jsme poprvé dostali titul „Závod vzorné

jakosti“. A dnes? Letos v březnu se soudružka Nyklíčková stala
milionářkou. Utkala milión metrů zboží v jednom sledu první
volby. Zkrátka, je to náročná, přesná a svědomitá tkadlena,
osnovy si hlídá na výtečnou a na pracovišti má ze všeho nej-
raději pořádek ...

Jak je to možné? Vždyť obsluhovat s tak dobrými výsledky

36 stavů, z nichž každý má své mouchy a rozmary, nemůže
být žádný med. Hned tam, hned onde se snaží některý přerušit
tu známou tkalcovskou písničku a hned abys mu sháněl
doktora. V oddělení Boženy Nyklíčkové je tím felčarem mistr-
seřizovač Miroslav Veselý. Začne bouchat stav? Nyklíčková
jde za mistrem: potřebovala bych vyměnit ... a rovnou poví,
kterou součástku. Mistr si jenom brouká spokojeně pod vousy:
„Hele, přišla na to zase sama. Ta neumí jenom navazovat
přetřhy, ale ví, jak vzít do rukou i francouzák.“

Ostatně, jaké domlouvání mezi hřmotem, kde sotva slyšíte
vlastní slovo. Šest šestistupňů stavů, mezi nimi tři uličky a jimi
prochází dvě ženy, tkadlena Nyklíčková a její pomocnice
Möhwaldová. A na těch dvou je vidět, čemu se říká rytmčnost
práce.

„Ne, že jim stavy nedovolí vrátit se třeba o krok – ať se vrátí
třeba o dva. O to líp jim stavy klapou.“

Mistr se zasměje – ale tohle že sám „děvčata“ naučil,
o tom ani muk.

„Tak a teď zase něco povím já,“ říká předseda závodního
výboru ROH. „Věřte, že se nebála převzít i takovou funkci,
do které se ani nikomu z nás nechtělo? Je předsedkyní bytové
a sociální komise. Samé trápení, však víte. A k tomu se ještě
stará o tři domovy pracující mládeže, kde máme asi sto děvčat.
Ančku Pipišovou už taky přivedla na 28 stavů. Stará se o tu
stovku děvčat jako matka.“

„Ale – co její vlastní dcera, Jindřiška? Jestlipak na ni někdy
také zbývá čas?“

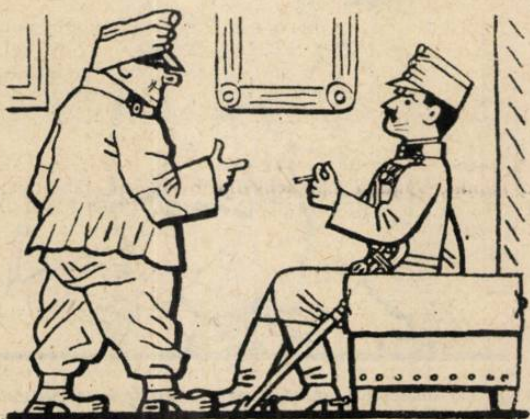
„I zbývá. Božena Nyklíčková z ní vychovala nejdříve pio-
nírku. Potom svazačku. A dnes? Když už je děvče o hlavu větší
než máma? I to vám prozradím. Nedávno dostala knížku, kde
jsme četli: Jindra Nyklíčková, kandidátka Komunistické strany
Československa.“

A to je dosud největší radost milionářky a nositelky Řádu
práce Boženy Nyklíčkové.

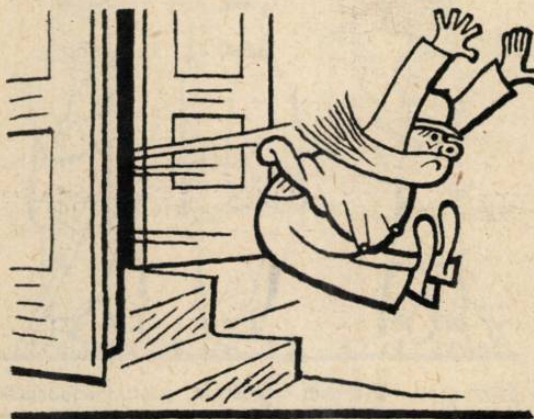
FRANTIŠEK MAREK
KRESLIL JIŘÍ MORÁVEK

OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

Podle Jaroslava Haška vypravuje a ilustruje Jos. Lada

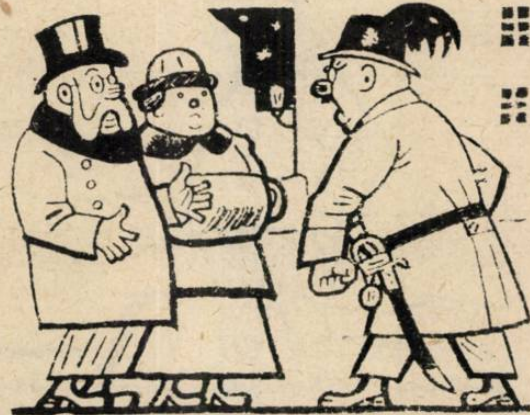
1. Na faře v Liskowici seděl na pohovce nadporučík
Lukáš. „Poslouchejte, Švejku,“ řekl, „nežli dostaneme
jíst, mohl byste mi vyprávět nějakou událost.“ –
„Ó, je,“ odpovídal Švejk, „nežli dostaneme jíst, to
bych vám musel vyprávět celý dějiny národa českého.
Voni jsou na naší zeměkouli různý povahy, a von měl
pravdu kuchař Jurajda, jak tenkrát v Brucku vožralej
upad do rigolu a křičel vodtamtud: „Člověk je
určenej a povolanej k tomu, aby vládl svým duchem
v harmonii věčného všehomíra.“ Když jsme ho vyta-
hovali, tak kousal. Myslel, že je doma, a nechtěl ven.“

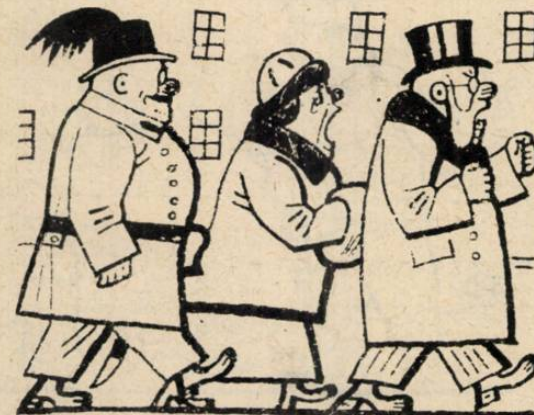
2. Nadporučík Lukáš vykřikl: „Ježíšmarjá, já bych vám
něco řek, Švejku, ale nechci si kazit večeri.“ – „Kaž-
dej nemůže být chytrý, pane obrlajtnant. Kdyby byl
každý chytrý, to by bylo na světě tolik rozumu, že
by z toho byl každý druhý člověk blbej: Kdyby na
příklad každý znal zákony přírodní jako nákej pan
Čapek, kterej chodil do „Kalichu“ a říkal: „Dneska
krásně svítí Jupiter, ty nevíš, pacholku, ani co máš
nad hlavou. Kdyby tě, lumpe, vystřelili z děla, tak bys
tam letěl milióny let.“ Bejval při tom tak sprostěj, že
potom vyletěl z hospody sám, vobyčejnou rychlostí.“

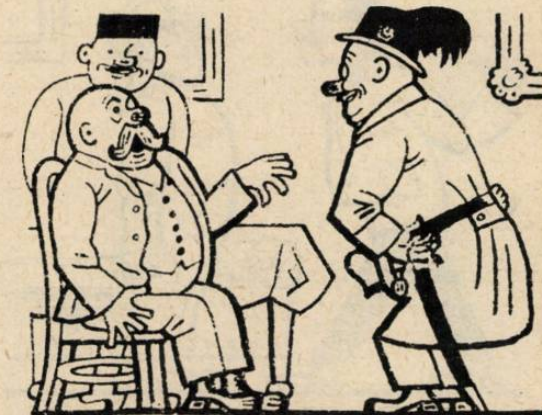
3. Když ráno vyrazili na Starasol, kráčel vedle nadpo-
ručíka Lukáše, který jel na koni, Švejk, a vypravoval
„Nám dělal vždycky přednášky pan obrlajtnant
Buchánek, který si vybral od svého budoucího tchána
kauci na ženění a utratil ji. Pak si vzal zas vod dru-
hého tchána kauci a tu prohrál v kartách, takže musel
sáhnout k třetímu tchánovi...“ Lukáš seskočil s koně
a řekl hrozivým tónem: „Švejku, jestli budete mluvit
ještě o čtvrté kauce, tak vás shodím do příkopu.“ –
„Poslušně hlásím, že vo čtvrtý kauce nemůže být
ani řeči, protože von se po třetí kauce zastřelil.“

4. „Život lidskej je tak složitej,“ pokračoval dále Švejk,
„že samotnej život člověka je proti tomu hadr.
Ke „Kalichu“ chodíval nějaký pan Hubička, nad-
strážník. A toho jednou nákej veselej pan redaktor
vopil a v kuchyni si s ním proměnil šaty, takže nad-
strážník byl v civilu a z pana redaktora se stal nad-
strážník. Zakryl si číslo a vydal se do Prahy na patrolu.
V Resselovy ulici potkal v nočním tichu staršího pána
s dámou. Voba spěchali domů a nepromluvíli ani
slova. Von na ně vypadl a zařval: „Neřvete tolik,
nebo vás předvedu!“ Představte si to jejich leknutí.
Marně mu vykládali, že to bude asi mejlka, ...

5. ... poněvadž jdou z hostiny u pana místodržitele.
On že je vrchní místodržitelovej rada s chotí. „Vy
mě nebudete bulíkovat,“ rozeřval se na něho převle-
čený redaktor, „já vás pozoruju už moc dlouho, jak
jste třískal na rolů všech krámů a při tom vám vaše,
jak vy říkáte, choť pomáhala.“ – „Vždyť já žádnou
hůl ani nemám!“ – „Bodejť byste ji měl, když jste ji
přerazil támhle za rohem vo jednu bábu, co chodí
s pečenejma kaštanama.“ To už paní ani plakat ne-
mohla a pan rada rozčilil se tak, že začal mluvit něco
vo sprostáctví, načež byl zatčen a předveden nejbližší
patrole v rajonu komisařství ...

6. ... v Salmově ulici, které ten převlečený redaktor
řek, aby ten párek odvedl na komisařství, on že je
od sv. Jindřiška. Že prej byl za služební cestou
na Vinohradech a oba dopadl při rušení nočního klidu,
a zároveň že ještě spáchali přestupek urážky strážce.
On že za hodinu přijde na komisařství do Salmovky.
Tak je voba patrola vodtáhla s sebou, kde seděli do
rána a čekali na toho pana nadstrážníka, kerej se
vrátil ke „Kalichu“. Tam vzbudil Hubičku a se vši
šetrností mu sdělil, co se stalo a jaký bude z toho
vyšetřování, jestli nebude držet hubu ...